

paa 54 Senge, hvor der kun er ansat kvindelige Læger. Her udføres selv de største Operationer; der er en særlig Afdeling for Kræftpatienter, for Tuberkulose o. s. v.

Fornylig har et af *Statens* Livsforsikringsselskaber antaget fire Læger, og en af disse er en Kvinde. Hendes Gage, Arbejde o. s. v. er ganske som Mændenes, men — hun skal fratræde Stillingen, hvis hun gifter sig.

Mange kvindelige Læger i England sidder i glimrende Formuesomstændigheder. Det er Personen og ikke Kønnen, der er det afgørende for et engelsk Klientel.

Holland har 102 kvindelige Medicinere, men kun 62 af disse praktiserer som Læger. Forøvrigt har Staten ansat ikke faa Kvinder i offentlige Stillinger. Saaledes er én kvindelig Læge ansat i hollandsk Ostindien, to er Kommune-læger, en Skolelæge, ni Hospitals-, Fattig- og Sindssygelæger, en Vaccinationslæge paa Java o. s. v.

I *Norge* har der sikkert været mindre Modstand mod kvindelige Læger end noget andet Sted. Dette forklares ved, at der lige fra Vikingetiden har været Kvinder, som raadede og hjalp de syge. I hvert Sogn har der indtil den sidste Tid været kvindelige »Lægedoktorer« — som Regel Præstens Kone —, der dels tog sig af Barselkvinder, dels gav Patienter den sanitære og hygiejniske Omsorg, som forbedrer enhver syg Persons Tilstand. De store Afstande mellem Byerne og den ringe Befolkningsstæthed paa mange Egne gjorde det ofte umuligt at skaffe fat i en mandlig Læge — derfor traadte Kvinder til med Hjælp. Overgangen fra det gamle til det ny: den uddannede kvindelige Læge var derfor ikke vanskelig.

For Tiden har Norge 30 kvindelige Læger, der arbejder saavel i By som paa Land.

Det samme Antal har *Sverige*; i *Schwetz* findes 50 og i *Rumænien* 110. I disse sidste tre Lande gælder det samme som de fleste andre Steder, at de ikke kan opnaa Embedsstillinger men derimod Ansættelse som Kandi-

dater og Reservelæger paa Hospitaler samt praktisere privat.

Endelig kan tilføjes, at saavel Amerika som Avstralien og Sydafrika har Masser af kvindelige Læger, der arbejder under omtrent samme Vilkaar som mandlige. C. D.

Fra Udlandet.

De franske Kvinders Arbejde for Valgretten.

Den 26. April er der Valg til Deputeretkamret i Frankrig. Den franske Kvindevalgretsforening »Union Française pour le Suffrage des femmes« og en Forening af Mænd »Ligue d'électeurs pour le Suffrage des femmes« benytter denne Lejlighed til at agitere for Kvindernes Valgret. Agitationen har dog en helt anderledes spagfærdig Form end i England. Adskillige Kvinder har søgt at blive optaget paa Valg-listerne, men Domstolenes Afgørelser gaar dem stadig imod. Det er et Spørgsmaal, der maa afgøres af Rigsdagen, ikke med en juridisk Fortolkning, siger Dommerne.

Kvindevalgretsforeningen søger da at virke ved Gadeplakater. Disse er ikke udstyrede med Billeder som de fleste andre franske Agitationsplakater, men de retter en Række agitationaliske Spørgsmaal til Kvinderne. Det hedder saaledes:

Finder De det retfærdigt, at de arbejdende Kvinder ikke har Valgret?

Finder De det retfærdigt, at Kvinder, der er Statsfunktionærer, ikke har Lejlighed til at forsvare Kravet om lige Løn?

Finder De det retfærdigt, at Kvinderne ikke har Repræsentanter, der kan gennemføre en Forbedring af deres Retsstilling?

Finder De det retfærdigt, at man berøver Kvinderne enhver Deltagelse i Forhandlingerne om de betydningsfulde Love, der angaar Børnene?

Og Opfordringen lyder:

Vælgere!

Vil I en Forbedring af Sundhedsforholdene?

Vil I have Orden, Sundhed og Moral i Byens Styrelse?

Vil I for Alvor bekæmpe Drukken-skaben og den truende Afbefolkning?..

Kræv da Valgret for Kvinderne!

Tilslidst nøjes man dog med i al Beskedenhed at fordre, at Kvinderne som et forberedende Skridt skal have kommunal Valgret.

Kvinderne viser sig kun i yderst ringe Antal ved Vælgermøderne, og paa disse hører man kun yderst sjælden noget om Kvindernes Valgret. — Kvinderne har dog blandt de nuværende Rigsdagsmænd en ivrig Talsmand, den parisiske Deputerede *Ferdinand Buisson*; han har gentagne Gange stillet Forslag om Gennemførelse af kommunal Valgret for Kvinderne, men hans Forslag er hidtil stedse blevet begravet.

Ved et af hans Vælgermøder lige før Paaske var den danske Folketingsmand Ivar Berendsen til Stede, og Buisson bad ham da fortælle om Kvindevalgrettens Stilling i de nordiske Lande. Det var øjensynligt, at alt hvad den danske Rigsdagsmand havde at fortælle overraskede denne Forsamling, der udelukkende bestod af Mænd.

E. M.

Kvindemøder i Rom.

Af uindviede anses de italienske Kvinder vist ofte for staaende udenfor Kvindeemancipationen, som levende tilfredse med deres Mangel paa Indflydelse paa hvad der foregaar i det offentlige Liv, paa Lovgivning, paa Politik o. l.

Dette er en forældet Anskuelse, de italienske Kvinder interesserer sig for disse Spørgsmaal, de drøfter dem, og nogle af dem faar vel ogsaa indirekte nogen Indflydelse. Et Udslag heraf er to store internationale Kvindemøder, der i Maj afholdes i Rom. Det første er det internationale Kvinderaads fem-aarlige Møde, der afholdes 5.-14. Maj. Mødet afholdes af den internationale Bestyrelse under Præsidium af Lady Aberdeen, men det italienske Kvinde-raad har maattet lægge et stort Arbejde ind paa Ordningen af Mødet. Ved dette Møde samles Repræsentanter fra alle tilsluttede Lande, hvilket vil sige de